

Warszawa, 10/05/2016

Szanowny Pan

Ryszard Zarudzki

Podsekretarz Stanu

Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi

KZ/2016-114 dotyczy: propozycji finansowania produkcji prosiąt

Szanowny Panie Ministrze!

W Polsce od lat narasta problem rosnącej liczby importowanych prosiąt przy systematycznym spadku pogłowia krajowych loch. Pomimo największego wsparcia PROW kierowanego od lat do małych gospodarstw produkujących w systemie tradycyjnym, to właśnie w tym sektorze wystąpiły największe spadki pogłowia. Zbyt duże rozdrobnienie produkcji w Polsce (średnie stado liczy ok 50 szt. świń) oraz niska wydajność (ok. 16-18 tuczników od maciory w roku) nie sprzyja uzyskiwaniu przewagi konkurencyjnej w stosunku do ferm zachodnich. Istniejący w Polsce system finansowy wsparcia producentów trzody chlewnej nie sprawdził się.

Duńskie fermy, w których odbywa się produkcja prosiąt na eksport są świetnie zarządzane, a ich średnia obsada wynosi 2000 macior. Fermy o obsadzie poniżej 300 loch są zamykane z powodu braku ich rentowności.

Krajowy PROW skierowany jest głównie na rozwój ferm produkujących prosięta o obsadzie do 100 macior. Program ten nie ma szans na powodzenie z powodu zbyt małej skali produkcji. Ferma o obsadzie 100 loch daje tygodniową produkcję prosiąt jedynie na poziomie 50 sztuk. Większe tuczarnie ze względów epizootycznych nie będą zainteresowane zasiedlaniem swoich obiektów prosiętami pochodzącymi z wielu źródeł krajowych, a ich uwaga dalej skierowana będzie na importowaniu większych partii prosiąt z jednego źródła w Danii.

Jeżeli chcielibyśmy zastąpić import 6 mln prosiąt produkcją krajową należy przewidzieć powstanie dodatkowych 220 tys. miejsc dla macior. Koncepcja odbudowy pogłowia macior wymaga zmiany sposobu finansowania i dostępu do PROW dla większych producentów, którzy chcą rozwijać produkcję prosiąt w kraju. Postulujemy, aby przy wprowadzaniu nowych rozwiązań PROW wziąć pod uwagę rentowność produkcji prosiąt. Programy finansowane ze środków publicznych powinny być kierowane na projekty, które mają ekonomiczny sens i dają możliwość konkurowania z producentami z Danii. Dla produkcji prosiąt minimum ekonomiczne wynosi 400 loch, a optimum, zważywszy na obecną strukturę naszych gospodarstw w kraju, powinno być ustawione na poziomie 750 loch. Proponujemy nie wprowadzać ograniczeń

maksymalnej obsady loch, aby nie wyłączyć z programu dużych ferm, które chciałyby przestawić się na produkcję prosiąt poprzez zastąpienie miejsc tuczowych stanowiskami dla macior.

Z poważaniem

w imieniu Zarządu KZP-PTCH

Aleksander Dargiewicz